

Protokol nahrávky*

Pamětník: František Pokorný

Datum a místo natáčení: 12. 7., 19. 7., 19. 9. a 23. 9. 2016 v Praze

Natočil a zpracoval: Vilém Faltýnek

* Protokol nepředkládá ověřená fakta. Reprodukují informace v té podobě, jak je uvádí narátor, a to včetně jeho hodnocení. Případné vnější faktické korekce nebo zpřesnění jsou odlišeny hranatými závorkami.

František Pokorný – 1. část záznamu	
1. NAHRÁVKA	
0:00:00	Představení pamětníka. Narozen 23. 2. 1933 v Okříškách, bydleli v Třebíči. Otec zaměstnán u České dráhy [správně: Československých státních drah]. Z Třebíče se stěhovali do Rájce–Jestřebí, později do Telče. Zde prožili období druhé světové války. Vzpomínka na politické debaty doma. Aby mohl studovat gymnázium, stěhovala se rodina v roce 1945 do Jihlavy. Spolužáci Luboš Hružka a Bořivoj Navrátil. Statování v Horáckém divadle. Šéfem baletu Ferry Knop [Knopp]. Mezi tanečníky byli lidé původem od cirkusu. Navrátil ráčkoval, z lásky k divadlu se to odnaučil a byl přijat na JAMU. V regionu byla silná konkurence amatérského divadla (zejména Pelhřimov a Třebíč). Třídní učitel. V roce 1936 se zúčastnil olympiády v Berlíně. V roce 1949 byl zatčen a souzen. Se spolužáky ho pozdravovali a museli to odpykat stavbou mládeže. Nikdy se nestal členem KSČ. Luboš Hružka. Studium VŠ, společně v Ledeburském paláci, kamarád výtvarník Karel Marx [1928-2015].
0:18:13	Rodiče, matka Marie, rozená Bednářová, otec František. Dědeček by správcem na panské statku v Okříškách, habsburkofil, způsobil, že pamětník je křtěný jako Josef („Franz Josef“). Dědečkovo setkání s Frazem Josefem, dostal od císaře zlatku. Dynastie Pokorných má kořeny u kováře Pokorného v době třicetileté války v Dlouhé Brtnici. Maminčin rod byl třebíčský. Pamětník měl starší sestru Miluši, byla učitelka. Za války nemohla studovat. Vzpomínky na obecnou školu. Miloval spolužačku Markovou a dceru poštmistra Polednovou.
0:27:57	Tatínek mohl udělat kariéru, ale za války byl zatčen v souvislosti s odbojovou skupinou. Několik měsíců byl ve vězení, maminka ho úplatkem (uzenou kýtou) dostala ven. Partyzánská skupina Javořice. Otcovo zatčení, silný a nepříjemný zážitek. Měli doma knihovnu, mj. s oslavnými díly Z. Nejedlého o Masarykovi. – V roce 1952 všude panoval folklór, FP se dostal do exkluzivní skupiny při cimbálové muzice, která vystupovala na bolševických recepcích. Vzpomínka na Zdeňka Nejedlého a ministra [Josefa] Plovhara. – Zatčení otce gestapem, vězněn v Jihlavě. Byl zatčen naslepo, ne na základě důkazů. Otec o tom později nechtěl mluvit, asi zažil bití. Po propuštění se vrátil do práce. Nálety kotlářů. Nouzová přistání messerschmittů. Rusové po osvobození. Demonstrativní popravy německých vojáků, kteří se vzdávali. Čeští pseudovlastenci. Davová hysterie byla stejná jako potom v roce 1968, trauma, které poznamená na celý život. Kde došlo k popravám vojáků.
0:50:42	Téma Jan Hus v Kostnici. Vytvořil inscenaci na vyzvání Petra Weigla a Petra Kůry z baletu ND. Vnitřní konflikt člověka, který uvažuje o variantě, že odvolá své učení. Scénografie Josef Svoboda, kostýmy Jana Zbořilová, hlavní postava V. Harapes. Před tím společně s Weiglem dělali inscenaci na téma moci. Za televizní realizaci dostali Prix Italia v roce 1970. Jindy pantomima Třesk. Vše bylo určitým odrazem válečných zážitků. Skepse vůči společenským euforiím. Farage placený z ruských peněz, Le Penová.

1:02:34	Události konce války a osvobození v Třebíči. Setkání s „hodným“ esesákem, který bydlel v jejich domě. Jednou ho zachránil, když udělali klukovinu. Vedle toho Čech, který postřílel mladé kluky z Hitlerjugend. Zážitky z mládí jsou klíčové.
1:11:16	Inklinace k pohybu – v sokole a skautu. V jihlavském gymnáziu byla skupina chlapců, kteří inklinovali k výtvarnému projevu, např. Luboš Hrůza. Pod jejich vlivem začal F.P. sbírat reprodukce. Ferry Knop z jihlavského baletu je vzal na baletní představení do Brna a seznámil je s Ivem Váňou Psotou. Byl vstřícný. V té době už část souboru z ideologických důvodů šla proti němu, tušil, že skončí. Zemřel uštvaný. Tehdy v Brně viděli Ječmínka. Bylo to první setkání s tanečním divadlem. Srovnání Knopa a Psoty.
1:25:48	Gymnázium začínal v roce 1945 sekundou, maturoval v roce 1952 a odešel do Prahy na Pedagogickou fakultu UK studovat tělesnou výchovu. Jednak to bylo přání rodičů, jednak se nacytal, že by mohl učit na VŠ tanec a u toho by si dělal AMU. Po absolutoriu (1956) dostal umístěnku do Velkého Meziříčí učit matematiku a fyziku. Odmítl. Chystal se oženit. Od roku 1952 už tančil ve Vysokoškolském uměleckém souboru. Luboš Ogoun poradil přihlásit se do souboru ministerstva vnitra. Pracovali tam Dietl, Kemr, Štefan Nosál... – pod svícem je tma. Nastoupil a náčelníkem byl Věroslav Neumann, tehdy ovlivněný funkcí. Díky němu nemusel na umístěnku. – Nebyl učitel tělesné výchovy. Neustále udržoval kontakt s konzervatoří a AMU, trénoval, věděl, že z něj baleták nebude, oslovil ho Bějartův film Symfonie [pro] osamělého člověka [režie Louis Cuny 1956].
2. NAHRÁVKA	
1:36:14	V oblasti techniky byl přípustný pouze ortodoxní klasický balet nebo lidový tanec. Měl k lidové písni blízko, ale byla to tehdy „tíha folklóru“. Vychovaný Osvobozeným divadlem. Později se postupně seznamoval se zahraniční tvorbou (West Side Story), díky kolegům, kteří směli vycestovat. Líbil se mu „Luigi“ [Eugene Louis Facciuto], tanečník jazz dance. Tanec potápka, jitterbug. Frank Townen (František Novotný) se těsně po válce setkal s americkými vojáky, kteří tančili jazz. Seznámil se i s českými jazzovými muzikanty. Tíha folklóru ho udolala. S kamarádem Jardou Krčkem přemluvili Štefana Nosála, aby zkombinoval folklór se soudobým tématem. Pokus vzbudil nevoli pravověrných, nešlo pokračovat. V souboru ministerstva vnitra měl největší úspěch s pořadem, kde ukazoval, jak tancuje zrůdný Západ. Vojáci se to toužili taky naučit.
1:50:06	Působil ve vysokoškolském souboru, poloprofesionální, placeno symbolicky. Kvůli rodině přijal práci i v Uměleckém souboru ministerstva vnitra. Byl uměleckým šéfem taneční skupiny. Folklórní vedla Lenka Homolová a ta měla kontakty do souboru ministerstva. Ženil se v roce 1957. – Vysvětluje koncept ministra školství Kahudy, jehož původní koncepce ho přivedla ke studiu tělesné výchovy. Později v Semaforu se setkal s panem Šimandlem, který dělal horoskopy na premiéry už Voskocovi a Werichovi, varoval Nezvala. – Okruh přátel. Železná opona byla ementál, existovaly díry, kterými pronikaly útržky informací. Témat měli dostatek, chtěli aspoň zakódovaně, v náznacích vyjádřit své představy. Ale všechno museli od začátku. Oblíbená metoda blackoutů. Ze střípků si sestavovali vlastní techniky, které se blížily neoklasice. Skupina moderního tance v roce 1961 – psal si pohybové blackouty. Baletní bienále v Lublani s Karlem Velebným, hráli v amfiteatru.
2:05:46	Vysokoškolský umělecký soubor. Kvalitní sbor, sbormistr a dirigent Petr Broch, Jiří Kout, Jan Štych. Vznikl tam Spirituál kvintet, ze stejného pocitu. Do VUS nastoupil na rozmezí let 1952–53. Skupina moderního tance ještě neexistovala, byl členem folklórní skupiny. Vzpomínka na Ferryho Knopa a inscenaci Ječmínek. Vzpomínka na Miroslava Kůru. Měl úspěch a dařilo se mu a Zdeněk Nejedlý ho potrestal, protože si

	dovolil mít větší úspěch než sovětský umělec, a poslal ho do Košic. Z jeho výkonů byla cítit živelná radost. – VUS zkoušel v různých sálech, později např. v Tyršově domě nebo Domě pionýrů v Karlíně. Potkávali se tam se zpěváky Černochem, Spáleným, Hybner a Turba tam taky zkoušeli. Ředitelem byl Ota Maget. Projevy kulturní obrody na přelomu 50. a 60. let. V roce 1961 poprvé viděl Brněnskou X. Do skupiny moderního tance (VUS UK) dostal i vyškolené konzervatoristy.
2:22:57	Práce ve folklórní skupině VUS. vedoucí Homolová byla náruživá folkloristka. Tanec Svěcení jara. Hudbu napsal Miloš Holeček, korepetitor z televize. Jejich korepetitor byl Jiří Růžička, po emigraci do Švýcarska tam spolupracoval s Janem Grossmannem. ze souboru odcházeli nadšenci pro moderní tanec, kteří nestačili na konzervatoristy. Na konkurs přišel Jan Minařík, kuchař. Na hodiny k němu chodila Věra Urbánková, která spolupracovala s Loret Hrdinovou. Pomohla Minaříkovi na konzervatoř a skončil jako asistent Piny Bausch. Studio moderního tance procházelo hledáním, první prezentace byla v divadle ABC – Divadelní formy jazzu. Poznali se tam s Pavlem Šmokem. Byl o ně velký zájem. Chodili k němu učitelé z konzervatoře, měl svoji metodu, různé prvky. Jana Břežková. Jezdil po republice a jako lektor vyučoval jazz dance. Všechn čas věnoval souboru. V roce 1968 začalo jednání se Semaforem o spolupráci. Šlitř chtěl velký Semafor s řadou girls, ale jeho smrtí koncept padl. Tvůrčí dvojice je velice chatrný útvar. Kontakt s Ctiborem Turbou, má napsat kapitolu do jeho knihy. – Manželka tancovala folklór, poznali se v souboru, jmenovala se už za svobodna Zdena Pokorná. Rozvod v roce 1968.
3. NAHRÁVKA	
2:36:54	Povodeň v roce 2002, zasáhla bydliště F. P. V noci začaly praskat zdi domu. S pomocí profesora Vaňka odvrátil demolici. Musel si později na vlastní náklady nechat provést opravy. Tehdy narychlo balil a odvážel svůj archiv na různá místa. Dodnes nemá vše pohromadě. Návrhy Kláry Trnkové do inscenace balady o loutkáři (1979). Magnetofonové pásky s nahrávkami do inscenací – provozní pásky. Hudby od Zdeňka Lukáše, Luboše Fischera. Kdo platil nahrávání. Zdeněk Lukáš jako šéf Experimentálního studia v Plzni mu to ve volných časech bokem natočil. Podobně při nahrávání filmu. „Rožmberské obrázky“ – sestřihy z archivů. Rok 1971 – „Hra na lásku“ (s hudbou s hudbou Zdeňka Lukáše) – „Hra na moc“ – „Hra na manželství“ (neboli „Bludiště moci“, s hudbou Zdeňka Šikoly). „Polní mše“ s hudbou Martinů. „Horko“ hudba Gregor, „Láska I.“, „Lásky II.“. „Milá sedmi loupežníků“ podle Viktora Dyka. „Přidej pepře“ – groteska s Cvoky, hudební montáž Jarda Krček. „Dáma a chuligán“: kuriózní historie vzniku Šostakovičovy skladby.
3:00:35	Další krabice s pásky: Titul „Lidice finále“ – čtyři miniatury s využitím skladby Petra Ebena Vox clamantis. Tajemník svazu skladatelů Václav Kučera zkomponoval Lidice. Příběh člověka, který žije v těsném obydlí, je plný strachu, doléhají k němu zvuky civilizace, snaží se uniknout. „Hledání čistého pramene“. „Bolero“ – vztah mužů a žen, osm mužů uhranutých jednou ženou. Karel Odstrčil: „Zásah“. Námět Pavla Šmoka, situace tří letců před smrtí.
3:15:27	S VUS jeli asi pětkrát na univerziádu (Řecko, Francie, Německo, Slovinsko...), v Lublaňském amfiteátru hráli za dne v hluku ulice – špatný zážitek, zvláště pro muzikanty. S jakými inscenacemi jezdili, na hudbu D. Ellingtona nebo Z. Šikoly. V Marseilles byli s Janem Hammerem. Fízlové, kteří s nimi jezdili, byli často lidé z branže. Potíže po návratu – neměl, ani později. – Účast na dvou jazzových festivalech, asi 1966 nebo 1967, divadelní jazzové formy. Zúčastnili se i Jiří Suchý s Jiřím Šlitrem. V roce 1968 před okupací ho oslovili. Šlitř se svěřil s vizí velkého Semaforu s girls à la Joe Jenčík. Stihli udělat konkurz, vybráno šest pohybově i pěvecky nadaných dívek. Pak okupace a smrt Jiřího Šlitra. Z plánů sešlo. Spolupráce se omezila na pohybovou

	kultivaci semaforových zpěváků. Konkurs na girls možná ani nebyl zveřejněn, oslovil známé, aby přišly. Tajemnice Semaforu. Jména si nevzpomíná, jedna z přijatých byla [?] Čížková. Bylo to hektické období, smrt Šlitra znamenala obrovský zásah. Než se objevila Jitka Molavcová, byly i jiné pokusy. Pavel Fiala a Josef Dvořák, povedlo se jen v Kytici.
3:31:32	Jiří Suchý měl složitou situaci, musel se hodně bránit. Ján Roháč přilnul spíš k dvojici Šimek – Grossman. Po nástupu F. P. v Liberci se tam objevil Luděk Sobota a požádal o propojení se Semaforem. Pak Šimek přijal Nárožného. Suchý byl pod tlakem. Ambice, aby divadlo patřilo jen jednomu, byla evidentní. Dosud nerozkryto, byly tam i nefér věci. Suchý byl předvolán na ÚV KSČ. V divadle byl fízl Kuba, zjistilo se později, tehdy ho vnímal jako zloducha, který tvrdil, jaké má možnosti. Nechce o tom mluvit. „Šlitr byl štika“, byl právník, mnoho i provozních věcí bylo na něm, Jiří Suchý spíš plachý a roztržitý. Skupina Karkulka v Karlíně, kromě jiných tam začínal Šimek a Grossman. – Vlastní zkušenost, jak se člověk proměňuje. Nejprve dva roky „tekutá vřelost a vděk“, pak se dotýčný začne cítit jako mistr. Nedávno se snažil posmrtně udobřit Hybnera s Turbou. Rozešli se po první inscenaci. Váží si Jiřího Suchého, že to všechno ustál. Jiří Suchý u úředníka magistrátu [Milan Richter].
3:44:50	Spolupracoval na dvou inscenacích: Jonáš a dr. Matrace a první bez Šlitra, asi Básníci a sedláci. Suchý si nerad nechal do věcí mluvit. Příklad Jiřího Sehnala alias Jethro Spencera McIntoshe, který nikdy neuspěl se svými nápady. Podobně ani F. P., proto ho to neuspokojovalo. Dvojice Š+S byla samonosná, chtěli od něj jen pohybovou průpravu. Snad jen drobnosti jako „tanec s vějíři“ (tzv. „štriptejs“), tam měl větší prostor. Nápady vznikaly spontánně, jako třeba „španělské rytmy“ s panem rekvizitářem. Mezi Turbou a Hybnerem to asi bylo podobně, a je smutné, když se po letech hledá autorství jednotlivostí. F. P. v Semaforem neměl ambice, byl ctitel divadla. Změnily se podmínky po smrti Šlitra? Spíš bezradnost. Podíl Karla Mareše, spiritus agens, byl kamarád se Šlitrem i přes zájem o ženy. Suchý byl cudnější. Miluška Voborníková. Jak se dozvěděl o smrti JŠ. Lehká animozita mezi Suchým a Marešem. Kytice, Jiří Císlar, Dvořák, C&K Vocal – skvělá parta, která si rozuměla. Jak se odchod Šlitra podepsal na návštěvnosti – zájem setrvačností trval. Existence Klubu spřízněných duší. Se Semaforem spolupracoval na plný úvazek, končil spolupráci s VUS UK. Byl známý, měl dost nabídek a pracoval i pro jiné. S Petrem Weiglem točili Bludiště moci. Dostali za ně Prix Italia.
4:05:50	Proč odešel ze Semaforu. Dohoda se Suchým. Bylo to těžké, F. P. se rozváděl. Je senzitivní k různým „převratům“, odkaz k zážitku s profesorem Kučerou. Práce v Semaforem ho neuspokojovala a dával to najevo. Se Suchým udržuje přátelský vztah, rozešli se dobře. Obdiv k Jitce Molavcové.
4:10:09	(<i>videozáznam</i>) Klaunská dvojice Cvoci. Učňové [Miroslav] Horáček a [Antonín] Klepáč, kteří se objevili na festivalu v Litvínově. Angažoval je do baletního souboru. Ve volném čase udělali vlastní představení. Námět: dva chudáci zdědí bednu s botami. Představení dalo název skupině – Cvoci. Následovala komedie Přidej pepře. Později s nimi dělal ve Studiu Ypsilon představení Třesk. Představovali třetí generaci pantomimy. Srovnání generací. Dvojice Turba – Hybner. Harakiri, inspirací stejnojmenný časopis (dnes Charlie Hebdo). Vybydlený dům Hanzelberk na Vyšehradě [– umělecký squatt]. Když se Cvoci rozpadli, chtěli sólová představení, ale F. P. odmítla pracovat s nimi jednotlivě – bral je jako dvojici. Dnes se k němu nehlásí. Jeho nejúspěšnější žák – Jiří Kylián, ocenil veřejně jeho vliv na svoji kariéru (<i>konec videozáznamu</i>).
4:26:35	Působení v Tanečních listech. S Milanem Kunou obnovili zaniklý odborný časopis. Potřeba vyjadřovat se slovem – v době studií existoval časopis Lidová tvořivost.

	Profesor Reimoser studentům půjčoval odbornou literaturu a byly tam i Taneční listy, naposledy rok 1947. Lidovou tvořivost vedl muzikolog Kuna, dohodli se na obnovení tanečních listů. Vedoucí redaktorkou se stala Mirka Černá. Předsedou redakčního kruhu F. P. Reagoval na projev N. S. Chruščova, rozdal ho kolegům a Reimoser ten text ohlásil. Měl potíže. Nicméně psal dál, i jinam, do Divadla, Studenta, Lidové demokracie, Mladé fronty. Témata, jimž se věnoval: společenské a jazzové tance, jitterbug... Holky z Laterny občas něco přivezly, metodické filmy na 8mm filmu atd. Díky tomu, že psal o těchto tématech, přišlo k němu mnoho konzervatoristů. Byl obviněn, že kazí výuku na konzervatoři, musel k ministroví. Učitelky Zora Šemberová a Věra Urbánková se chodily dívat na jeho výuku. Jak se taneční listy prodávaly.
4:45:06	KONEC (František Pokorný – 1. část záznamu)

František Pokorný – 2. část záznamu	
4. NAHRÁVKA	
0:00:00	(prohlížení fotografií) S Jaroslavem Krčkem ze studia. – Vystoupení v Lucerně v roce 1952. Fotografie z 50. let, na parníku s Vietnamci. Fotomontáže Jiřího Kyliána. Z natáčení filmu Z mého života, režisér [Miroslav] Cikán. – Fotografie V. Svobody z Liberce: zkoušky inscenací Lidská komedie, Hra o moc, Hra na manželství. Inscenace nebyla reakcí na rozvod. Za jeho rozvodem byl vliv tchyně. – Grotoska Přeidej pepře. Proč měla inscenace jen omezený úspěch.
0:14:52	Otec a loutkové divadlo. měli pohlednou sousedku a otec ji často obsazoval do rolí princezen. František hrál Kašpárka i Čerta. Projevilo se jeho ráčkování, pochopil, že se nebude moct věnovat divadlu mluvenému. Obdiv k Bořivoji Navrátilovi, který měl přezdívku Cicerró, dokázal se ráčkování zbavit. Loutkové divadlo bylo jejich domácí, otec ho obstaral. Šířilo se k sousedům. Hráli v rámci sokola. Na repertoár si nevzpomíná, bylo to před válkou, asi přebírali prověřené tituly. – Do souboru ministerstva vnitra přišel v roce 1957. Ideologie tam naprosto nepronikala, pracovali tam seriózní umělci. Ideologicky se projevovala manželka Josefa Kemra jako režisérka. Různí lidé si tam odbývali vojnu, F. P. tam byl kvůli vojenským cvičením. tehdy se ženil a studoval, příjem se mu hodil. Pohovor s kádrovákem – vyzýval ke spolupráci, donášení. Kvůli tomu podal výpověď. – Poměry ve VUS UK. Byl jediný placený pracovník amatérského souboru. Jako živitel rodiny taky psal, k psaní ho vyprovokovalo studium na AMU. Božena Brodská, „Bíba“. Byli kamarádi už na škole.
0:30:20	Vzpomínka na školní brigády. Učitel náboženství z gymnázia Dominik Pecka. Pocházel z Čekovic. Jako vysokoškolští studenti se měli účastnit agitační akce v Čekovicích, budovat nástěnky a povzbuzovat zemědělce. Netušil, že byli zneužiti. Netušil, že Pecka se krátce před tím vrátil z kriminálu. Bylo to trapné, Slovácko je nepřijalo. – Dva soubory v rámci VUS: folklórní a moderní, nebyly paralelní, navázaly na svoji činnost. Transformace. Někteří folkloristé přešli k Vycpálkovicům, někteří se snažili o soudobý projev. Změna směřování v roce 1961, inicioval ji F. P.
0:40:55	Setkání s Mercem Cunninghamem a Alvinem Aileym. Setkali se na stážích. Významný vliv Oliny Maternové na ministerstvu kultury. Ač byla evidovaná v seznamech StB, udělala toho hodně pro českou kulturu. Prosadila ho na kulturní výměnu USA–ČSSR. Představil americkému velvyslanci Třesk dua Cvoci, díky tomu dostal v roce 1979 stáž. Zvolil si sám program: Cunninghama, Aileyho, nejmenovanou pantomimu... Příhoda z Brooklynu, fotka od Aileyho ho zachránila. – Setkání s

	Cunninghamem už 60. letech v Praze při jeho návštěvě s [Johnem] Cagem. S Lubošem Ogounem se mu vnutili na jeho zkoušky. Přímo v „Juldi Fuldi“, kde potom vystupovali. Inscenace byla vizualizací Cageovy hudby. V první řadě seděli funkcionáři KSČ, experimentální postupy je lekaly. Alvin Ailey se sem zase dostal jen proto, že to byl černoch. Mejeroviče prosadil jako soudruha, který studoval u Šostakoviče, ačkoliv byl na Sibíři.
0:54:23	Praktické inspirace. Cunninghamova metoda nahodilosti. Každý tanečník měl nastudováno několik variant, volil si podle vlastního rozhodnutí. Abstraktní vizualizace hudby, v protikladu k narativnímu tanci. Zdrojem jeho metody byla Marta Graham. Co si z diváckého zážitku lze vzít a co si vzít nelze. Principy by musel dlouho studovat. Důležitý pro něj byl Bějart, který taky boural klasiku a měl zajímavé nápady. Jak funguje aleatorika v hudbě a v pohybu. Zážitek Cunninghamovy zkoušky. Byl k tanečníkům přívětivý, moment improvizace. Setkání s Aileym na stáži. V USA strávil necelé dva měsíce. Znalost angličtiny. Zážitek vystoupení nejmenované skupiny na Greenwich Village, která na jevišti demolovala piano. Po návratu napsal článek do Mladé fronty. Redaktor Jaroslav Holoubek jeho text upravil a zdeformoval. Další osud Jaroslava Holoubka.
1:08:32	Příklady osobností, které režim zničil. Evald Schorm, protože byl odříznutý od filmu, ztratil režijní jistotu. Jiný příklad výtvarník, student, který v době, kdy se na kolejích netopilo, napsal provokativní plakát - a zmizel. Se Schormem se seznámili v roce 1969, kdy on hrál epizodní roli v Bludišti moci.
1:15:05	Působení v Liberci. Nabídka přišla od ředitele Vojtůška. Problém se zařazením do převodových pák strany, jako nestraník a neodborář musel dostat nějakou funkci. Divadlo mělo už tehdy tři soubory, baletní, činoherní, operní. Jedna z tanečnic byla funkcionářka odborů. Na její pokyn mu odbory zabránily provést personální změny v souboru. Měl omezené možnosti v budování dramaturgie. Dělal většinou autorské balety. Začínal Lidskou komedií – to je triptych Hra na lásku, Hra na moc a Hra na manželství. Jinotaje. Symbolika pro chytré diváky, například v Mejerovičově opeře. není spokojený s Vox clamantis, přehnal to, poušť personifikoval hradbou ochránců pořádku, měl to udělat jinak.
1:27:02	Jak se soubor pod jeho vedením proměňoval. Vypsal konkurs, našel zajímavé adepty, ale neměl šanci. Proto založil Experimentální taneční školu. Po roce 1989 nastoupil nový ředitel divadla Petr Žantovský, nenašli společnou řeč. Na vedení školy vypsal evropský konkurs, ale nikdo se nepřihlásil. Jejich střet vyvrcholil tím, že se soubor postavil za F. P. a Žantovský musel odejít. Ještě po roce se nemuseli. Po dalších 15 letech jako by Žantovský na vše zapomněl. Podobný zážitek s primabalerínou ND Martou Drotnerovou. Neobsadil ji do hlavní role a její stížnost šla až k Biřákovu. Po mnoha letech setkání. Experimentální taneční škola fungovala čtyři roky. Její absolventi se stali členy souboru, cílem školy bylo vychovat soubor pro divadlo. V regionech by měli hrát místní lidé.
1:38:18	Po odchodu z Libereckého divadla hostoval v různých divadlech jako Labyrint. Nebyl zatížen provozem divadla, cítil se svobodný. Taneční škola byla limitovaná věkem, mladí lidé kolem 15 let. Dodnes má k divadlu vztah. Trend: na všech postech preferován manažer, technokrat, i v kultuře. Dnes je primární ekonomický výsledek. Chybí umění jako reflexe společnosti, vyjadřovat se k nemocnému světu. – Kontakt s disentem, s undergroundovou kulturou? Jeho kamarádem byl historik Bartošek nebo spisovatel Tomáš Pěkný. Sám nebyl v disentu aktivní. Nedělal kompromisy, nevstoupil do KSČ. Historika s šéfredaktorem Mladého světa. – Listopad 1989. Vozil lidi do Liberce, své známé, aby tam něco řekli. Nechtěl sám veřejně vystoupit, měl averzi ke kolektivním euforiím. Setkání s porevolučním ministrem vnitra [Petrem]

	Čermákem, zájezd do Švýcarska. Tehdy začal chápat, že není všechno v pořádku.
1:54:11	Možnosti po roce 1989: desítky hostování, měl pocit uspokojení. Ale dostáváme se z jedné krajnosti do druhé. Žijeme v konzumní společnosti, která korumpuje lidi blahobytem, že nepřemýšlejí, kam se svět řítí. Evropští politici rozvrátili režimy na severu Afriky.
1:59:33	KONEC (František Pokorný – 2. část záznamu)